

Tình Yêu Giao Ước

Kinh Thánh Nghiên Cứu: 2 Phi-e-rơ 3:9, Phục truyền Luật lệ Ký 7:6-9, Rô-ma 11:22, 1 Giăng 4:7-20, Giăng 15:12, 1 Giăng 3:16.

Câu Gốc: “Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người” (Giăng 14:23).

Nhiều người được dạy rằng chữ *agape* trong tiếng Hy Lạp đề cập đến tình yêu độc nhất của Đức Chúa Trời, trong khi các chữ khác dành cho tình yêu, chẳng hạn như *phileo*, đề cập đến các loại tình yêu khác, không hoàn hảo như *agape*. Một số người cũng cho rằng *agape* ám chỉ tình yêu đơn phương, một tình yêu chỉ cho đi mà không bao giờ nhận lại, một tình yêu không tùy thuộc vào sự đáp ứng của con người.

Tuy nhiên, khi nghiên cứu cẩn thận về tình yêu thiêng liêng trong toàn Kinh Thánh chúng ta thấy rằng những ý tưởng này, tuy phổ biến, nhưng đều sai lầm. Thứ nhất, chữ *agape* trong tiếng Hy Lạp không chỉ ám chỉ tình yêu của Đức Chúa Trời mà còn ám chỉ tình yêu của con người, dầu đôi khi tình yêu của con người bị định hướng sai (2 Ti-mô-thê 4:10). Thứ nhì, suốt Kinh Thánh, nhiều thuật ngữ khác ngoài *agape* cũng đề cập đến tình yêu của Chúa. Ví dụ, Đức Chúa Giê-su phán: “Chính Cha yêu thương [phileo] các người, nhân các người đã yêu mến [phileo] Ta” (Giăng 16:27). Ở đây, từ *phileo* trong tiếng Hy Lạp không chỉ được dùng để chỉ tình yêu con người mà còn dùng để chỉ tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho con người. Vì vậy, *phileo* không ám chỉ một loại tình yêu không hoàn hảo mà ám chỉ chính tình yêu của Chúa.

Kinh Thánh cũng dạy rằng tình yêu của Đức Chúa Trời không phải là tình yêu đơn phương mà là một tình yêu có mối liên hệ sâu sắc, và mối liên hệ đó rất quan trọng đối với Ngài, cho dù con người có phản chiếu tình yêu của Ngài trở lại với Ngài và với người khác hay không.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 11 tháng 1.

Tình Yêu Vĩnh Cửu Của Chúa

Kinh Thánh nói rõ ràng: Đức Chúa Trời yêu thương mọi người. Câu Kinh thánh nổi tiếng nhất, Giăng 3:16, tuyên bố lẽ thật này: “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời”.

Đọc Thi thiên 33:5 và Thi thiên 145:9. Những câu này dạy về lòng nhân từ, trắc ẩn và thương xót của Đức Chúa Trời mở rộng đến bao xa?

Một số người có thể nghĩ rằng họ không đáng được yêu, hoặc Chúa có thể yêu thương mọi người khác, nhưng không yêu họ. Tuy nhiên, Kinh Thánh luôn tuyên bố rằng mỗi người đều được Đức Chúa Trời yêu thương. Không có ai mà Ngài không yêu. Và, vì Chúa yêu thương mọi người, nên Ngài cũng muốn mọi người đều được cứu.

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:9, 1 Ti-mô-thê 2:4 và Ê-xê-chi-ên 33:11. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về niềm ao ước của Đức Chúa Trời muốn mọi người được cứu?

Câu tiếp theo Giăng 3:16 cho biết thêm: “Vì Đức Chúa Trời không sai Con Ngài đến thế gian để đoán xét thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con ấy mà được cứu” (*Giăng 3:17*). Nếu chỉ tùy thuộc vào Đức Chúa Trời, thì mỗi người sẽ đón nhận tình yêu của Ngài và được cứu. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời Chúa sẽ không áp đặt tình yêu của Ngài trên bất cứ ai. Mọi người có quyền tự do chấp nhận hoặc chối từ tình yêu ấy.

Và mặc dù có những người từ chối, nhưng Đức Chúa Trời không bao giờ ngừng yêu thương họ. Trong Giê-rê-mi 31:3, Ngài tuyên bố với dân Ngài: “Phải, ta đã lấy sự yêu thương đời đời mà yêu ngươi; nên đã lấy sự nhân từ mà kéo ngươi đến.” Ở những chương khác, Kinh Thánh nhiều lần dạy rằng tình yêu của Đức Chúa Trời còn đến đời đời (*ví dụ, xem Thi thiên 136*). Tình yêu của Ngài không bao giờ cạn kiệt. Tình yêu ấy vĩnh cửu. Chúng ta khó hiểu thấu điều này, vì không yêu thương người khác là chuyện quá dễ dàng đối với chúng ta!

Tuy nhiên, nếu cá nhân chúng ta muốn có được kinh nghiệm về tình yêu đó—nghĩa là chính mình biết được tình yêu của Chúa—thì biết đâu cách chúng ta sống và đối xử với kẻ khác sẽ thay đổi biết chừng nào!

Vì Đức Chúa Trời yêu thương mọi người, nghĩa là Ngài yêu luôn cả những kẻ đê tiện (thật vậy, rất nhiều trong xã hội). Tình yêu của Chúa dành cho những người này dạy chúng ta thế nào về việc chúng ta cũng nên tìm cách liên hệ với họ?

Tình Yêu Giao Ước

Kinh Thánh thường mô tả mối liên hệ tình cảm đặc biệt giữa Đức Chúa Trời với chúng ta bằng cách dùng những ẩn dụ về gia đình hay họ hàng, đặc biệt là những ẩn dụ về tình yêu vợ chồng hay tình yêu của một người mẹ hiền đối với con mình. Những ẩn dụ này được dùng riêng để mô tả mối liên hệ đặc biệt giữa Đức Chúa Trời và dân sự giao ước của Ngài. Đây là mối liên hệ tình giao ước, không chỉ bao gồm tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài mà cũng cả lòng mong ước rằng mọi người sẽ chấp nhận tình yêu này và yêu mến Ngài (và yêu thương lẫn nhau).

Đọc Phục truyền Luật lệ Ký 7:6-9. Những câu này dạy gì về mối liên hệ giữa việc Chúa lập giao ước và lòng nhân từ của Ngài?

Phục truyền Luật lệ Ký 7:9 mô tả một loại tình yêu đặc biệt mà Đức Chúa Trời dành cho dân sự giao ước của Ngài, một mối quan hệ tùy thuộc phần nào vào việc họ có trung thành hay không. Tình yêu của Chúa không có điều kiện, nhưng mối quan hệ giao ước với dân Ngài thì có.

“Lòng nhân từ” hoặc “lòng thương xót” trong Phục truyền Luật lệ Ký 7:9, được dịch từ chữ *hesed*. Từ này thường được dùng để mô tả sự vĩ đại của lòng thương xót, sự tốt lành và tình yêu của Đức Chúa Trời.

Hesed của Đức Chúa Trời cho thấy lòng nhân từ của Ngài vô cùng đáng tin cậy, kiên định, và bền bỉ. Tuy nhiên, việc nhận được ơn huệ của *hesed* là có điều kiện, nó tùy thuộc vào dân Ngài có sẵn lòng vâng phục và duy trì mối quan hệ hay không (xem 2 Sa-mu-ên 22:26, 1 Các vua 8:23, Thi thiên 25:10, Thi thiên 32:10, 2 Sử ký 6:14).

Tình yêu vững bền của Đức Chúa Trời là nền tảng của mọi mối liên hệ đặt trên tình yêu thương, và chúng ta không bao giờ có thể sánh được với tình yêu đó. Đức Chúa Trời không những vui lòng ban cho chúng ta sự hiện hữu, mà trong Đấng Christ Ngài đã tự nguyện ban chính mình Ngài cho chúng ta. “Không có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình” (Giăng 15:13). Không nghi ngờ gì nữa, sự bày tỏ lớn nhất về tình yêu thương của Đức Chúa Trời đã được thể hiện khi Chúa “tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự” (Phi-líp 2:8).

Kể ra những cách có thể giúp chúng ta liên tục giữ sự hiện diện của tình yêu Đức Chúa Trời trong tâm trí mình? Tại sao điều đó là quan trọng?

Mối Tương Giao Có Điều Kiện

Đức Chúa Trời kêu gọi và mời mọc mỗi người hãy vào mối tương giao yêu thương mật thiết với Ngài (*xem Ma-thi-ơ 22:1-14*). Sự đáp ứng thích hợp cho lời kêu gọi này bao gồm việc tuân theo điều răn của Chúa là yêu mến Ngài và yêu thương kẻ lân cận (*xem Ma-thi-ơ 22:37-39*). Một người có hưởng được những ơn phước từ mối quan hệ này với Chúa hay không, tùy thuộc vào quyền tự do của người đó quyết định chấp nhận hay từ chối tình yêu của Ngài.

Đọc Ô-sê 9:15, Giê-rê-mi 16:5, Rô-ma 11:22 và Giu-đe 21. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về việc những ơn phước của tình yêu Đức Chúa Trời có thể bị khước từ —thậm chí bị mất đi?

Trong nhiều đoạn Kinh Thánh, việc tận hưởng những lợi ích của mối tương giao yêu thương với Đức Chúa Trời được mô tả như một điều kiện tùy thuộc vào sự đáp ứng của con người đối với tình yêu của Ngài. Tuy nhiên, chúng ta không nên nghĩ sai lầm rằng Chúa thực sự đã ngừng yêu thương một ai đó. Như chúng ta đã thấy, tình yêu của Đức Chúa Trời là vĩnh cửu. Và, mặc dù Ô-sê 9:15 ghi lại câu nói của Đức Chúa Trời về dân Ngài, “Ta sẽ chẳng thương yêu chúng nó nữa,” điều quan trọng cần nhớ là sau đó, cũng trong sách ấy, Đức Chúa Trời đã tuyên bố về dân Ngài, “Ta sẽ lấy lòng tốt yêu chúng nó” (Ô-sê 14:4). Ô-sê 9:15 không có nghĩa là Đức Chúa Trời hoàn toàn chẳng còn yêu thương dân Ngài. Thật ra nó đề cập đến điều kiện của một vài khía cạnh hoặc lợi ích cụ thể của mối liên hệ yêu thương với Chúa. Cách chúng ta đáp lại tình yêu của Ngài là điều quan trọng để mối thân tình này tiếp tục.

“Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta” (*Giăng 14:21*). Tương tự như vậy, Đức Chúa Giê-su tuyên bố với các môn đồ Ngài: “Chính Cha yêu thương các người, nhân các người đã yêu mến Ta, và tin rằng Ta từ Cha mà đến” (*Giăng 16:27*).

Những câu Kinh Thánh này và nhiều câu khác dạy rằng việc duy trì ơn phước của mối quan hệ cứu rỗi với Đức Chúa Trời tùy thuộc vào việc chúng ta có chấp nhận tình yêu của Ngài hay không (điều này cũng bao gồm việc chúng ta có sẵn sàng trở thành phương tiện của tình yêu đó). Một lần nữa, điều này không có nghĩa là tình yêu của Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ chấm dứt. Đúng hơn—giống như chúng ta không thể ngăn mặt trời chiếu sáng, nhưng chúng ta có thể tự tách mình khỏi những tia nắng—chúng ta không thể làm gì để ngăn chặn tình yêu vĩnh cửu của Chúa, nhưng cuối cùng chúng ta có thể từ chối mối thân tình với Chúa và do đó, tự cắt đứt chính mình khỏi những gì tình yêu ấy mang lại, đặc biệt là lời hứa về sự sống đời đời.

Những cách nào mà mọi người có thể thấy và kinh nghiệm thực sự tình yêu của Đức Chúa Trời, cho dù họ có đáp lại tình yêu ấy hay không? Ví dụ, thế giới thiên nhiên, ngay cả sau tội lỗi, tiết lộ tình yêu của Ngài ra sao?

Đánh Mất Sự Thương Xót

Tình yêu của Đức Chúa Trời là vĩnh cửu và luôn luôn là vô giá. Tuy nhiên, con người có thể từ chối nó. Chúng ta có cơ hội chấp nhận hoặc từ chối tình yêu đó, chỉ vì Chúa yêu thương chúng ta một cách vô điều kiện với một tình yêu hoàn hảo, bất diệt trước bất cứ điều gì chúng ta làm (*Giê-rê-mi 31:3*). Tình yêu chúng ta dành cho Ngài là sự đáp lại những gì đã được ban cho chúng ta ngay cả trước khi chúng ta cầu xin.

Đọc 1 Giăng 4:7–20, đặc biệt nhấn mạnh vào câu 7 và câu 19. Chúng ta biết gì về sự ưu tiên của tình yêu của Đức Chúa Trời?

Tình yêu của Đức Chúa Trời luôn đến trước. Nếu Ngài không yêu chúng ta trước thì chúng ta không thể yêu Ngài lại. Trong khi Đức Chúa Trời tạo dựng nên chúng ta với khả năng biết yêu và được yêu, thì chính Ngài là nền tảng và nguồn gốc của mọi tình yêu. Tuy nhiên, chúng ta có quyền lựa chọn nếu chúng ta chấp nhận tình yêu ấy và để nó phản chiếu trong cuộc sống của mình. Lê thật này được nêu lên qua câu chuyện ngụ ngôn của Đấng Christ về người đầy tớ không tha thứ (*xem Ma-thi-ơ 18:23–35*).

Trong chuyện ngụ ngôn này, chúng ta thấy người đầy tớ không cách nào trả nổi món tiền anh ta nợ chủ. Theo Ma-thi-ơ 18, người đầy tớ nợ chủ 10 ngàn ta-lâng. Một ta-lâng trị giá khoảng sáu ngàn đơ-ni-ê, và một quan đơ-ni-ê là tiền công một ngày cho một người lao động trung bình (*so sánh Ma-thi-ơ 20:2*). Vì vậy, một người lao động trung bình phải mất 6,000 ngày lao động để kiếm được một ta-lâng. Giả sử sau khi tính số ngày nghỉ, một người lao động có thể làm việc 300 ngày mỗi năm, do đó kiếm được 300 đơ-ni-ê trong một năm. Anh ta sẽ mất khoảng hai mươi năm để hoàn trả một ta-lâng, bao gồm 6,000 đơ-ni-ê ($6,000/300 = 20$). Để kiếm được 10,000 ta-lâng, anh sẽ phải làm việc 200,000 năm. Tóm lại, người đầy tớ không bao giờ có thể trả được món nợ này. Thế nhưng, người chủ động lòng thương xót người đầy tớ của mình và sẵn lòng tha món nợ khổng lồ cho anh ta.

Tuy nhiên, khi người đầy tớ được tha nợ này từ chối tha món nợ nhỏ hơn rất nhiều, chỉ 100 đơ-ni-ê của một trong những người bạn đồng công của mình và tống anh ta vào tù vì món nợ, thì người chủ đã tức giận và hủy bỏ sự tha thứ đầy thương xót của mình. Người đầy tớ đã đánh mất tình yêu và sự tha thứ của chủ mình. Mặc dù lòng thương xót và nhân từ của Đức Chúa Trời không bao giờ dứt, nhưng cuối cùng người ta có thể từ chối, thậm chí đánh mất, những ân huệ của lòng nhân từ và thương xót của Chúa.

Hãy nghĩ về những điều bạn đã được tha thứ và giá bạn phải trả để được tha thứ bởi Đức Chúa Giê-su. Điều này nói gì với bạn về việc tha thứ kẻ khác?

Được Lành Không, Hãy Cho Không

Người đầy tớ không bao giờ có thể trả nổi món nợ cho chủ, ta không bao giờ có thể đền đáp được tình yêu của Chúa. Ta không bao giờ có thể kiếm được hoặc xứng đáng với tình yêu của Ngài. “Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết” (*Rô-ma 5:8*). Thật là một tình yêu diệu kỳ! Như 1 Giăng 3:1 nói: “Hãy xem Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta sự yêu thương dường nào, mà cho chúng ta được xưng là con cái Đức Chúa Trời!”

Dẫu vậy, điều ta có thể và nên làm là phản chiếu tình yêu của Chúa đối với người khác hết mực nếu có thể. Nếu ta đã nhận được lòng nhân từ và sự tha thứ vĩ đại như vậy, thì ta nên có lòng nhân từ và tha thứ cho người khác đến mực nào? Hãy nhớ người đầy tớ đã đánh mất lòng trắc ẩn và sự tha thứ của chủ, vì anh ta đã không có lòng trắc ẩn và tha thứ cho người bạn đồng công mình. Nếu chúng ta thực sự yêu mến Chúa, ta sẽ không thất bại trong việc phản chiếu tình yêu của Ngài cho người khác.

Đọc Giăng 15:12, 1 Giăng 3:16 và 1 Giăng 4:7–12. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về mối quan hệ giữa tình yêu của Chúa, tình yêu của chúng ta dành cho Ngài và cho người khác?

Ngay sau Giăng 15:12, Chúa Giê-su phán với các môn đồ của Ngài: “Ví thử các người làm theo điều ta dạy, thì các người là bạn hữu ta” (*Giăng 15:14*). Đức Chúa Giê-su đã ban cho họ điều răn nào? Cùng với những điều răn khác, Ngài đã truyền lệnh cho họ phải yêu thương người khác như Ngài đã yêu thương họ. Ở đây và những chỗ khác, Chúa đã phán dạy ta phải yêu mến Đức Chúa Trời và yêu thương lẫn nhau.

Tóm lại, chúng ta nên nhận biết rằng chúng ta đã được tha một món nợ vô hạn, một món nợ mà chúng ta không bao giờ có thể trả được, một món nợ chỉ được trả tại thập tự giá. Vì vậy, chúng ta nên yêu mến, ca ngợi Chúa và sống với tình yêu thương và nhân ái đối với người khác. Như trong Lu-ca 7:47, “tội lỗi người đàn bà nầy nhiều lắm, đã được tha hết, vì người đã yêu mến nhiều; song kẻ được tha ít thì yêu mến ít.” Ai trong chúng ta không ý thức được rằng mình đã được tha thứ nhiều như thế nào?

Yêu mến Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta phải yêu thương kẻ khác, nên chúng ta phải lập tức chia sẻ thông điệp về tình yêu của Ngài, cả bằng lời nói lẫn việc làm. Chúng ta nên giúp đỡ mọi người trong cuộc sống hàng ngày của họ, và cũng tìm cách trở thành một dây truyền tình yêu của Chúa và hướng mọi người đến với Đấng ban cho họ lời hứa về cuộc sống vĩnh cửu trong trời mới và đất mới—một sự sáng tạo hoàn toàn mới từ thế gian này, một thế gian đã bị hoen ố và tàn phá bởi tội lỗi và sự chết, hậu quả buồn thảm của việc khước từ tình yêu của Chúa.

Những bước cụ thể nào bạn có thể thực hiện để yêu mến Chúa qua việc yêu thương người khác? Bạn có thể làm gì hôm nay và trong những ngày sắp tới để bày tỏ cho mọi người thấy tình yêu của Chúa; và sau đó mời họ tận hưởng ý nghĩa của việc có được lời hứa về sự sống đời đời?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “Đặc Ân Cầu Nguyện,” tr. 80-90, trong quyển *Con Đường Giải Thoát*.

“Hãy trình bày cho Chúa mọi nhu cầu, mọi niềm vui, mọi nỗi khổ đau, mọi sự lo âu cũng như sợ hãi. Bạn không thể nào làm cho Chúa mang quá nặng đâu, cũng không có thể làm cho Ngài mệt mỏi được. Chúa là Đấng thường đếm tóc trên đầu bạn, sẽ không làm ngơ trước những sự thiếu thốn của con cái Ngài. “Chúa đầy lòng thương xót và nhân từ” (*Gia-cơ 5:11*). Tấm lòng đầy nhân từ và yêu thương của Chúa vô cùng xúc động trước những sự đau khổ của chúng ta, ngay khi ta vừa thốt nên lời. Hãy dâng cho Chúa mọi phiền lo trong tâm trí mình. Không có gì quá lớn mà Ngài không mang nổi, vì Ngài nâng thế giới trên tay và điều khiển mọi sự trong vũ trụ. Không có gì liên quan đến sự an khang của Chúa chúng ta mà lại quá nhỏ để Ngài không lưu ý đến. Những đoạn đời của chúng ta không có chỗ nào quá đen tối đến nỗi Ngài đọc không được; không một rối rắm nào quá khó đến nỗi Ngài giải quyết không xong. Không một tai ương nào có thể xảy ra cho đứa con hèn mọn nhất của Ngài. Không một lo âu nào vò xé linh hồn, không một niềm vui nào tươi nở, không một lời cầu nguyện thành thật nào thoát khỏi đôi môi của con cái Ngài mà Cha chúng ta ở trên trời không chú ý đến ngay. “Chúa chữa lành người có lòng đau thương, và bó vít của họ” (*Thi thiên 147:3*). Mỗi liên hệ giữa Đức Chúa Trời và mỗi linh hồn trong thế gian gắn bó mật thiết quá rõ ràng trọn vẹn đến nỗi dường như không có một linh hồn nào không được Ngài chăm lo, cũng như không còn có một linh hồn nào mà Ngài không ban Con yêu quý duy nhất của Ngài chết thay cho họ.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 86, 87.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy suy ngẫm câu trên: “Mỗi liên hệ giữa Đức Chúa Trời và mỗi linh hồn trong thế gian gắn bó mật thiết quá rõ ràng trọn vẹn đến nỗi dường như không có một linh hồn nào không được Ngài chăm lo, cũng như không còn có một linh hồn nào mà Ngài không ban Con yêu quý duy nhất của Ngài chết thay cho họ”. Điều này mang lại cho bạn niềm an ủi nào, và bạn nên sống một cuộc sống như thế nào, khi bạn biết sự gắn gũi của Đức Chúa Trời đối với bạn và sự chăm sóc Ngài dành cho bạn? Bạn có thể học cách sống với lời hứa tuyệt vời ấy một cách thực tế như thế nào?
2. Qua bài học tuần này, bạn hiểu Thi thiên 103:17, 18 như thế nào? Nó tiết lộ điều gì về sự vĩnh cửu của tình yêu Đức Chúa Trời, dấu vậy những lợi ích của mối quan hệ với Đức Chúa Trời tùy thuộc vào việc chúng ta có chấp nhận tình yêu của Ngài hay không?
3. Biết được điều này tạo nên sự khác biệt trong mối quan hệ của bạn với Chúa ra sao? Nó ảnh hưởng thế nào đến cách bạn nghĩ về nỗi buồn của người khác?